

бъши отъ друго, освенъ защото домогванията на цариградскитѣ българи, за да си иматъ и ти и представители въ соборатъ се показваха неумѣстни, и защото комисаритѣ ся отъ Цариградъ и следователно ги и представляватъ.

Голѣмо препирание стана и за приеманието или не на нѣкой македонски представители, които ся дошли неофициално повикани и избранни, както и представителити на означени поименно въ царскиятъ ферманъ епархии, повичито отъ членовети ся бояха да ги приематъ, да ни би правителството да намѣри махана, че решаватъ работи, които ощи ни са опознати официално, сиречъ дали двети тритини ся българи на тази епархия и искатъ да ся присаединатъ на Българскиятъ екзархатъ; освенъ това разнесоха ся слухове, че тѣзи представители ся превикали по частни писма на нѣкои отъ членовити на привременната кумисия, не за друго, но само да спичатъ вишегласието си при избиранietо на екзархатъ въ полза на своятъ клиентъ, когото ти преоготовляватъ за този постъ.

Г-нъ Кръстевичъ (Богъ да го поживи за народа ни) пакъ реши това недоумение, като изложи ясно необходимостъ да ся приематъ и като каза, че той е, гдето ще хортува на Алли пашъ и че той отговаря за всичко, тогава отъ сичкитѣ ся откъжсна грамогласно браво и шумни ржкоплѣсканията последваха и умисленитѣ македонски представители съ радостни поздравленията сѫ причислиха въ числото на съборнити членове.

Отварението на съборатъ, ако и да бъши сѫ решило, за да стани на втората недѣля на поста, отложи ся за 23 того, за да ни бжди въ недѣлянъ день, защото присметнаха, че може да ся зbere около 4—5 хиляди души любопитни, гдето нито екзархийскиятъ домъ щѣши да ги земни,